

6 STEINERIN ANTROPOSOFINEN HENKITIEDE

6.1 Esipuhe

¹Tätä selontekoa ei ole ensisijaisesti tarkoitettu steinerilaisen antroposofian arvosteluksi, vaan sen tarkoitus on tuiki tarpeellinen yleinen perehdyttäminen ylifyysisen tiedon ongelmiin. Kirjallisuudella, joka voidaan koota otsikon mystisismi alle, ei ole tietoteoreettista pohjaa, joten se on jätetty sivuun. Maailmankatsomuksen ongelmille tunne ei ole tiedonlähde, rakenteellinen perusta. Emotionaalisuudella on merkitystä elämänkatsomukselle. Kuinka vähän ihmiset ovat mystiikasta oppineet ilmenee siitä, etteivät he osaa tehdä eroa edes rakkauden ja vihan välillä niiden eri ilmenemismuodoissa.

6.2 Rudolf Steiner

¹Antroposofiaksi eli henkítieteeksi kutsutun ajatusjärjestelmän laatija syntyi Itävallassa. Hän tutki luonnontieteitä ja humanistisia oppiaineita ja omaksui olennaisen aikansa tiedosta. Hän käytti sitä kaikkea, kuten teki aikanaan kaikkítietävä filosofi Hegelkin, johon Steineria voi verrata rakentavan mielikuvituksen suhteen.

²Tri Rudolf Steiner (1861-1925) oli äärimmäisen älykäs, ylivoimainen ja hallitseva hahmo ja itseoikeutettu puheenjohtaja niissä monissa äyllisissä yhdistyksissä, joihin hän kuului niin Wienissä kuin Berliinissäkin.

³Monien muiden mystikko- ja humaniteettiasteen (48:3 ja 47:5) välimailla oleskelevien tavoin jäi Steinerkin väsymättömäksi etsijäksi, kunnes hän uudelleen löysi todellisuusnäkemysen siltä kehitystasolta, jonka hän edellisissä inkarnaatioissa oli saavuttanut.

⁴Hänen hellittämättömät ja perusteelliset opintonsa vakuuttivat häntä jatkuvasti siitä, että etevä tiedemies tai ajattelija, jota hän kulloinkin opiskeli, oli löytänyt "viisasten kiven": saavuttanut oikean todellisuusnäkemysen omalla alallaan.

⁵Yleensä on päinvastoin niin, että ylemmyyden tunteessaan opiskelijat aluksi arvostelevat kaikkea lukemaansa, ennen kuin edes tietävät, mistä on kysymys. Siten he ehkäisevät aiheeseen syventymistä, jonka mahdollistaa vain intensiivinen ja antaumuksellinen kiinnostus.

⁶Jotka Steinerin tavoin yhtenäen vakuuttuvat siitä, että kirjailija on oikeassa, näkevät vain sen, missä hän on oikeassa. Muut näkevät vain sen, missä kirjailija on väärässä. Intoilijoita opiskelijatoverit yleensä pitävät epäkriittisinä ja epätieteellisinä. Kun sitten vähitellen osoittautuu, että he hylkäävät ajatuskannan toisensa jälkeen vakuuttuakseen yhtä voimakkaasti jonkun toisen auktoriteetin oikeellisuudesta, heitä moititaan tieteellisestä ryhdittömyydestä.

⁷Morkkaajilla ei ole mahdollisuutta oivaltaa, että intensiivisyys ja tilapäinen vakaumus lisäävät ymmärtämystä ja helpottavat perehtymistä. Tietämyksen syventäminen johtaa periaateajattelua pitemmälle tieteissä ja vallitsevissa ideologioissa ja siten vapautumiseen dogmiajattelusta, tästä vastaisen tutkimuksen ja laajemman olemassaolonäkemysen esteestä. Tuhannet laaditut ja hylätyt ajatusjärjestelmät merkitsevät kautta aikojen ihmiskunnan koko kehitystietä. Jokainen, joka pysähtyy yhteen ajatusjärjestelmään, jää saavuttamalleen kehitystasolle.

⁸Koska Steiner alituisesti hylkäsi ajatuskannan toisensa jälkeen, hänen aikaisensa arvostelijanerot (tyypilliset dogmiajittelijat) syyttivätkin häntä mielipiteen jatkuvasta muuttamisesta. 60 vuoden iässä kirjoittamassaan omaelämäkerrassa Steiner ratkesi jälkiviisaste-lun todistettavissa olevaan toiveajatteluun, joka näennäisessä umpimähkäisyydessä yrittää löytää punaista lankaa. Ajatuksen harhailun kieltäminen on heikkouden merkki. Harhailu on tutkijankyvyn harjoitusta niille, jotka tulevaisuudessa kulkevat tutkimuksen tietä. Uusissa inkarnaatioissa he saavat vaistomaisesti hapuilla etsimänsä luo labyrintin halki. Mitä voimakkaammin tutkija on fiktiojärjestelmiin eläytynyt, sitä helpommin hän myöhemmin fiktiivisyyden oivaltaa.

⁹Tri Bruno Wille, saksalainen runoilija ja ajattelija (entinen aito gnostikko), kävi monia

keskusteluita Steinerin kanssa, joka kiihkeästi puolusti silloista auktoriteettiaan, biologi Ernst Haeckeliä. Sitäkin omituisempana Wille piti sitä, että Steiner yritti jälkeinpäin päästä selittelemällä sellaisista mielipiteistään. Wille uskoi tämän teoksen kirjoittajalle ihmetyksensä sen suhteen, että mies, joka oli siinä määrin saattanut kaiken ylifyysisen naurunalaiseksi, saattoi myöhemmin väittää, että hänellä oli aina ollut erityistä taipumusta siihen. Steinerin omaelämäkerta on erittäin epäluotettava teos.

¹⁰Älyllisesti eteville on luonteenomaista, että he niin helposti omaksuvat rajattoman, ylimielisyyttä hipovan luottamuksen omaan arvostelukykyynsä. He antavat lausuntoja asioista, joista he eivät tiedä mitään ja unohtavat, että arvostelu vaatii asiantietoa. Tästä syystä älyllisellä eliitillä on harvoin ollut mahdollisuuksia vihkiytyä esoteerisiin tietokuntiin. Heidän terävä-älyisyytensä ja syvämielteisyytensä houkuttelevat heitä korvaamaan puuttuvat tosiasiat omilla fiktioilla. He vakuuttuvat myös kiihkeästi siitä, että heidän symbolitulkintansa ovat ainoat oikeat.

¹¹Seuraavassa osassa tarkastellaan steinerilaisen ajatusjärjestelmän varsinaista tietopohjaa. Hänen henkityhteensä yksityiskohtainen tarkastelu jääköön vastaisen esoteerisen tutkimuksen asiaksi, mikäli joku esoteerikko katsoisi sen vaivan arvoiseksi.

¹²Arvosteluun ei olisi ollut aihetta, mikäli antroposofit, Steinerin lesken johtamina, eivät olisi käyttäneet jokaista tilaisuutta apostolinsa ylistämiseen teosofian kustannuksella. Tarkoituksena on pakottaa esiin asiallinen tutkimus koko esoteerisesta tietokompleksista. Tietämättömyyden epäluotettavasta ja vastuuttomasta jäljittelemisestä on tultava loppu. Tämän teoksen kirjoittaja ei ole mikään "teosofi", vaan esoteerikko, tarkemmin sanoen hylozooikko eli pythagoralainen, eikä hän ole kiinnostunut puolustamaan itse "teosofiaa". Mutta oikean pitää olla oikein.

6.3 Steiner teosofina

¹Vuosina 1902-1912 Steiner toimi Teosofisen Seuran saksalaisen osaston pääsihteerinä. Sitä ennen hän oli perusteellisesti tutkinut olemassaolevia Blavatskyn, Sinnetin, Judgen ja Hartmannin kirjoittamia teosofisia teoksia. Kuinka vähän hän oli ymmärtänyt, kävi myöhemmin ilmi siitä, että hän ivallisesti torjui Blavatskyn.

²Tämän luvun nimenä pitäisi oikeastaan olla "Steiner ja teosofit", sillä todellinen teosofi Steiner ei koskaan ollut. Hän ei tiennyt, että teosofit olivat saaneet tosiasiansa planeettahierarkialta, vaan luuli, että he olivat saaneet ne "intialaisilta joogeilta". Hän ei koskaan oivaltanut, ettei yhdelläkään ihmisellä ole minkäänlaista mahdollisuutta todeta näitä tosiasioita. Sitä eivät myöskään oivalla ne lukuisat ylifyysikan kvasikirjailijat, joiden tuotteita yhä enenevässä määrin tulvii kirjamarkkinoille.

³Syynä Steinerin ja Teosofisen Seuran presidentin, Besantin, väliseen riitaantumiseen ja Steinerin erottamiseen palveluksesta oli Steinerin suhtautuminen raamattuun kuin jumalalliseen auktoriteettiin ja hänen mielikuvituksellinen tulkintansa golgata-symbolista. Jokaisella on oikeus omaan mielipiteeseen, mutta ei oikeutta kutsua sitä teosofiaksi.

⁴Omituista kyllä, Steiner ei koskaan tunnustanut velkaansa teosofialle, vaikka se oli antanut hänelle kaikki hänen teoksissaan esiintyvät oikeat ylifyysiset tosiasiat. Sen sijaan hän väittää saaneensa ne rosenkreuzilaisveljeskunnalta. Tähän palataan myöhemmässä vaiheessa. Hän ei myöskään koskaan maininnut kaikkia niitä ideoita, jotka hän oli teosofeilta ottanut, kenties siksi, että hän muunsi ne täysin tuntemattomiksi.

⁵Sen jälkeen kun hänet oli erotettu Teosofisesta Seurasta, mikä oli välttämätön toimenpide, hän pelkisti kaikki teosofeilta saamansa tosiasiat vähäpätöisiksi. Onneksi hän nimesi teosofiset erehdyksensä antroposofiaksi, joten jälkimaailman on helpompi välttää niitä. Vähitellen ilmaantui joukko syytöksiä, jotka vaativat oikaisua. Steinerin lesken toimittama lisäarvostelu on ilmeisesti suurimmaksi osaksi peräisin hänen puolisoiltaan ja idoliltaan.

⁶Mikä sai Steinerin siten vääristelemään teosofisten johtajien käsityksen, on arvoitus, jonka psykologit ratkaiskoot. Näin ollen hän on vaikuttanut itse teosofian maineen pilaamiseen,

teosofian, jonka olivat jo entuudestaan tuominneet uskonnolliset, filosofiset ja tieteelliset auktoriteetit sekä kaikenmaailman jäljittelijät kvasiokkultisten kirjailijoiden ohella. On erityisen kuvaavaa, että kaikki ovat eri mieltä kaikesta, paitsi juuri tästä asiasta. Tämä valhepropaganda on saanut jatkoa aivan liian kauan kenenkään asiaan puuttumatta. Lienee väistämätöntä, että yleistä mielipidettä muovaavat sanomalehtimiehet harkitsematta ja ilman omaa tutkimusta toistavat nykyisiä auktoriteetteja. Mutta on huolestuttavaa, että ylifyysisen tiedon auktoriteeteiksi julistetut kirjailijat ovat yhtä vastuuttomia. Niinpä saattaa esim. René Guénon, jonka ehdottomaan auktoriteettiin tri Kurt Almqvist nojautuu (teoksessaan "Den glömda dimensionen"), nimetä teosofian pseudouskonnoksi, ilmaisten siten oman tasonsa. Sellaista typeryyttä vastaan taistelevat itse jumalatkin turhaan.

⁷Seuraavassa vastataan Steinerin arvosteluun sen tärkeimmät kohdat huomioon ottaen.

⁸Väite, että teosofit eivät nojautuisi objektiivisiin tosiasioihin, raukeaa omaan mahdottomuuteensa. Päinvastoin yrittivät teosofit selittää Steinerille, että kaikki tutkimus, niin fyysinen kuin ylifyysinenkin, on tositetöjen toteamista. He korostivat myös, ettei yksikään ihminen omalla ajattelullaan voi ratkaista olemassaolon ongelmia. Mutta Steiner käsitti sen asian paremmin. Kieltämättä hän oli oikeassa kirjoittaessaan, että "teosofien tapa lähestyä henkistä todellisuutta oli aivan toisenlainen" kuin hänen omansa.

⁹Ei ole totta, että teosofiset johtajat olisivat olleet spiritismistä kiinnostuneita ja saaneet tietonsa "hengiltä". Tässä asiassa oli Blavatskyn terävästi muotoilema näkökanta määräävä. Sitä vastoin jokaisen tutkijaksi ryhtyvän velvollisuutena on tutkia spiritismin todellisuussisältöä, niin kuin tietyt teosofit tekivät.

¹⁰Ei ole totta, että teosofia samastuu "intialaiseen mystiikkaan", vaikka ohjelman mukaan tutkitaankin kaikkien uskontojen, filosofioiden sekä maailman- ja elämäkatsomusten todellisuussisältöä.

¹¹Ei ole totta, että teosofit kieltävät esoteerisen tiedon esiintymisen Euroopassa menneinä aikoina. He tiesivät paljon enemmän Pytagoraasta, Platonista, gnostiikasta, aidosta rosenkreuzilais- ja malteesilaiveljeskunnasta kuin Steiner.

¹²Ei ole totta, että teosofit katsovat joogamenetelmän olevan ainoa oikea tapa aktivoida korkeampia tajunnanlajeja. Päinvastoin he pitävät sitä länsimaalaisille sopimattomana.

¹³Ei ole totta, että teosofit vieroksuvat tieteellistä ajattelua. Päinvastoin he kiinnittävät tarkkaa huomiota kaikkiin uusiin löytöihin ja iloitsevat siitä, että ne näyttävät toteen teosofian tosiasioita.

¹⁴Ei ole totta, että teosofit pitävät kaikkia uskontoja olennaisilta osiltaan tasavertaisina. He katsovat, että ne on mukautettu ihmiskunnan eri kehitystasoihin.

¹⁵Teosofisista kirjailijoista Sinnettillä, Judgella ja Hartmannilla oli käytettävänä aivan liian vähän tosiasioita, jotta he olisivat kyenneet antamaan tyydyttävän esityksen esoteerisesta tiedosta. Suurin lahjakkuus, joka ennen vuotta 1920 menestyksellisesti järjestelmällisesti tarjolla olleet tosiasiat ja mahdollisesti esoteeristen symbolien tulkinnan, oli C. W. Leadbeater. Tietenkin moralistit tekivät hänet "vaarattomaksi" asiaankuuluvalla tavalla. Parhaimman yhteenvedon teosofian tosiasioista on tehnyt A. E. Powell viidessä teoksessa.

¹⁶Teosofia on yhteenvedo tosiasioista, joita aiemmin opetettiin esoteerisissa tietokunnissa. Nimitys gnostiikka muutettiin teosofiaksi sen jälkeen, kun kvasignostikot (200-luvulla j.Kr.) petollisesti julkaisivat kvasinsa esoteerisena gnostiikkana.

¹⁷Nämä tosiasiat muodostavat teosofian. Eri teosofisten kirjailijoiden lisäämät mielipiteet eivät ole teosofiaa. Ihmisten on korkea aika oppia erottamaan toisistaan teosofia ja joukko yksinkertaisia teosofejia, joilla valitettavasti ei ole vaitiolovelvollisuutta siihen saakka, kunnes he ovat oppineet ymmärtämään, mitä teosofia on.

¹⁸Teosofisen Seuran alkuperäinen tehtävä oli julistaa maailmanlaajuista veljeyttä. Mutta ihmiskunta ei ole vielä kypsä toteuttamaan suvaitsevaisuuden, mielipiteen- ja sananvapauden periaatteita. Seura on hajonnut moniin lahkoihin, jotka kaikki kiistelevät jostakin, minkä luulevat

olevan teosofiaa ja siitä, mitkä "tosiasiat" ovat hypoteeseja tai hierarkisia tosiasioita. Teosofien riippuvuus auktoriteeteista osoittaa, etteivät he ole ymmärtäneet, ainoastaan luulleet ymmärtäneensä.

¹⁹Vuoden 1920 jälkeen annettuja esoteerisia tosiasioita ei ole ilmoitettu Teosofisen Seuran kautta.

6.4 Steiner rosenkreuzilaisena

¹Steiner kertoi itsestään, että hänet oli vihitty rosenkreuzilaisveljeskuntaan ja että hän oli saanut tältä tietokunnalta kaikki ylifyysiset tosiasiat, joita hän ei itse pystynyt toteamaan.

²Sen tähden lienee syytä hälventää kerralla hämäryys, joka verhoaa tätä veljeskuntaa, jonka nimellä on tehty tarpeeksi koiruuksia. Se voidaan huoletti poistaa.

³Christian Rosencreutz perusti rosenkreuzilaisveljeskunnan vuonna 1375 planeettahierarkian toimeksiannosta. Kaikille tämänkaltaisille veljeskunnille on yhteistä, että niihin ei voi vihkiä ketään kukaan muu kuin veljeskunnan alkuperäinen perustaja, joka tulee aina olemaan veljeskunnan korkein johtaja. Kukaan vihitty ei paljasta järjestöön kuulumistaan veljeskunnan ulkopuolisille. Hän voi tunnustaa kuulleensa siitä, mutta ei voi itse todistaa sen olemassaolosta. Vain essentiaaliminillä on lupa perustaa veljeskuntia, mutta uusia ei tulla perustamaan vielä kahteensataan vuoteen.

⁴Näitä järjestöjä koskee edelleen sääntö, että niitä ei voi lakkauttaa niin kauan, kuin yksikin vihitty on jäljellä neljännessä luomakunnassa. Kerran vihitty aina vihitty (monadi vihitään, ei katoavia verhoja) oikeudella saada tämä tieto elvytetyksi uudelleen (nykyisin tarpeetonta). Uusia neofyyttejä ei oteta vastaan vuoden 1875 jälkeen (kaikki tiedettäväksi sallittu on jo julkista), mikäli viranomaiset eivät kiellä tietoa eikä esoteerikkoja vainota. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella kaikki on mahdollista.

⁵Järjestön opetus oli aluksi suullista, kunnes Saint Germain valmistutti tietojärjestelmän, jonka kolme jäljennöstä on lainattu ainoastaan järjestön jäsenille.

⁶Järjestön olemassaolo tuli yleisesti tunnetuksi erään Saint Germainin toimesta julkaistun työn ansiosta, työn, joka sisälsi rosenkreuzilaisten symboleja ja jonka teosofi, tri Franz Hartmann, huomattavasti myöhemmin julkaisi uutena painoksena.

⁷Mies, joka eniten auttoi kohdistamaan huomiota järjestön olemassaoloon, oli maailmankirjallisuuden suurin romaanikirjailija (nykyisin tietenkin unohdettu), Bulwer - Lytton (1803-1873), joka itse vihittynä keräsi Lontoossa 1850-luvulla ympärilleen useita rosenkreuzilaisia, mm. Regazzonin (joka aiheutti päänvaivaa Euroopan kaikille oppineille ja lumosi saksalaisen filosofin, Schopenhauerin, aidoilla maagisilla kokeillaan) ja Eliphas Levin, joka kirjoitti useita teoksia "kabbalistisesta alkemiasta". Se oli kaikki, mitä tuolloin sai julkaista.

⁸Sellainen mainos tälle "pyhälle veljeskunnalle" antoi sen nimelle "hyvän kaiun". Niinpä ei ollutkaan ihme, että kaikenmaailman kuvittelijat olivat olevinaan rosenkreuzilaisia. Yhä useammat okkultisten ongelmien parissa puuhailevat yhdistykset ottivat käyttöönsä nimityksen. Vaatimusten puolustamiseksi laadittiin lähdekirjoituksia todistamaan, että vain ne olivat aitoa laatua.

⁹Rosenkreuzilaisjärjestöä Amorcian kuvaava kirjoitus (Malmö 1938) antaa hyvän käsityksen siitä, kuinka tuolloin meneteltiin. Tässä kirjoituksessa ei ole ainoatakaan oikeaa tiedonantoa, arkisen historian jo tuntemien tietojen lisäksi.

¹⁰Näiden kvasijärjestöjen kehitystä seuratessa huomaa, että alkupe- räiset tiedonannot muuttuvat nykyisin aina sitä mukaa kuin yhä useampia esoteerisia tosiasioita planeettahierarkian toimesta julkistetaan.

¹¹Näiden kvasijärjestöjen opetus oli keitos kabbalismia, kvasignostiikkaa, uusplatonismia ja kaikenmaailman mystisismiä väärinymmärrettyyn joogafilosofiaan sekoitettuna. Kätevä sanavuolaus oli hyvin laskelmoitu vaikuttamaan tietämättömiin.

¹²Steiner todellakin vihittiin erääseen näistä lahkoista, mutta ei aitoon rosenkreuzilaisveljeskuntaan. Hän ei ollut koskaan yhteydessä veljeskunnan johtajan nykyiseen inkarnoitumaan. Tässä järjestössä sai oppia, että neljännen luomakunnan yksilön on mahdotonta ratkaista olemassaolon ongelmia, että emotionaalinen selvänäkökyky (ihmiselle korkein mahdollinen) ei anna tietoa todellisuudesta, että nk. akashakronikka ei sisällä planeetan historiaa, että emotionaalimaailmassa olevat yksilöt eivät voi tutkia sitä tai hankkia tietoa todellisuudesta. Koulutuksen ankaruus ilmenee siitä, että kaikkea oikeaa tietoa, jota yksilö ei itse voinut todeta, täytyi edelleen pitää hypoteettisena.

6.5 Steiner ja joogafilosofia

¹Alkuperäiset joogamenetelmät olivat "rishien" Lemuriassa ja Atlantiksessa kehittelemiä. Steinerin lausunnoista käy ilmi, ettei hänellä ollut vaadittavaa tietoa näiden merkityksestä, joten seuraavassa annetaan lyhyt selonteko joogasta.

²Kaksi viidestä tunnetuimmasta kehitysmenetelmästä on oikoteitä: fyysinen hatha-jooga (uhkarohkea pikamenetelmä, joka on vaatinut lukemattomia uhreja) ja mentaalinen raadzha-jooga. Välillisiä menetelmiä on kolme: gnaana-jooga (järjen kehittäminen), bhakti-jooga (tunteen jalostaminen) ja karmajooga (antaumuksellinen palvelu).

³Hatha-jooga oli lemuralainen menetelmä organismin täydellistämistä ja sympaattisen hermoston automatisointia varten. Nykyinen hatha on atavistinen ilmiö, jolla on täysin päinvastainen vaikutus: kaikki kehon elimet vaativat jatkuvaa valvontaa, jotta ne eivät lakkaisi toimimasta.

⁴Bhakti-jooga oli atlantilainen menetelmä.

⁵Karma-jooga pyrkii voittamaan passiivisuuden, karma-opin väärintulkitun seuraamuksen. Erehdysten pelosta ihmiset eivät uskaltaneet toimia, eivätkä lopulta edes tuntea tai ajatella. He eivät ymmärtäneet, että fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen aktivoinnin laiminlyöminen on vielä suurempi erehdys, ja että olennaista aktiivisuudelle on sen vaikutin (itseks tai epäitsekäs).

⁶Lemuralaiset elivät puoleksi unenomaista tajunnanelämää fyysisen ja emotionaalisen tajunnan rajamailla. Aivojen mentalisoiminen vei miljoonia vuosia. Sitä mukaa kuin aistit terävöityivät havainnoimaan fyysistä todellisuutta, emotionaalinen tarkkaavaisuus väheni ja sen mukana kyky elää samanaikaisesti kahdessa maailmassa.

⁷Atlantilaiset olivat poistyyöntävän emotionaalisuuden omaavia fysikalisteja, ja he saivat tilaisuuksia kehittää vetovoimaa.

⁸Steiner luuli, että intialainen jooga oli keinotekoinen yritys korvata atlantilaisille luonnollinen selvänäköisyys, joka oli "menetetty syntiinlankeemuksen seurauksena". Mutta tämä "menetyks" merkitsi edistysaskelta, koska vaadittavat ominaisuudet voi hankkia vain fyysisessä maailmassa ja selvänäköisyys olisi sille esteenä.

⁹On olemassa seitsemän emotionaalisen subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan lajia. Nykyinen ihmiskunta käyttää neljää alempaa ja mystikko viittä alempaa subjektiivista tajuntaa.

¹⁰Asiantuntijat eivät saa Steinerin tavoin erehtyä sekoittamaan toisiinsa Bhagavad-Giitaan Krishnaa (taru Atlantikselta) ja Maitreeja-Krishnaa (kuoli 4. huhtikuuta vuonna 3102 e.Kr.).

¹¹Steiner luuli, että hänen emotionaalinen selvänäköisyytensä oli aivan toista laatua kuin raadzhajoogien vastaava. Mutta molemmilla on neljään alempaan molekyytilajiin (48:4-7) kuuluva objektiivinen tajunta, vaikka eri tavoilla saavutettu.

6.6 Steiner filosofina

¹Steinerin filosofi Edouard von Hartmannin kanssa käymä keskustelu on mielenkiintoinen. Tämä oli sitä mieltä, että "tieto todellisesta on hautautunut ihmisen luoksepääsemättömään tiedostamattomaan ollen ainiaan hänen käsitteidensä ulottumattomissa".

²Esoteriikan mukaan tiedostamaton on osaksi alitajuntaa, osaksi ylitajuntaa. Alitajunta on

piilevä muisto menneistä kokemuksista. Ylitajunta käsittää pitkän sarjan toistaiseksi valloittamattomia tajunnanalueita. Jos "hautautuneesta" tiedosta ylipäätään on puhuttava, tarkoittaa se vain ihmisen kerran omistamaa ja menettämää tietoa, joka hänellä on mahdollisuus muistaa uudelleen. On merkillistä, miten filosofit voivat tietämättään sivuta todellisuutta.

³Steiner aloitti filosofina, mutta huomasi varsin pian, etteivät filosofit kykene ratkaisemaan todellisuuden ongelmia. Hän oivalsi, että luonnontutkimuksen tosiasiat antavat meille tietoa fyysisen aineen koostumuksesta, mutta eivät voi selittää aineen luonnetta tai liikkeen (luonnonvoimien) alkuperää.

⁴Teosofiasta hän löysi vahvistuksen tämän oivalluksen oikeellisuudelle. Kaikki tieto koostuu tosiasioista, jotka on asetettu oikeisiin yhteyksiinsä. On olemassa ylifyysinen todellisuus ja mahdollisuus todeta tosiasioita siinä.

⁵Periaate on oikea. Mutta Steiner ei koskaan oivaltanut, kuinka paljon vaaditaan tosiasioiden toteamiseksi aineessa, joka on täysin erilainen kuin fyysinen aine.

⁶Vanha filosofia on tuomittu. Se oli terävä-älyisyyden ja syvämieltyisyyden mielikuviuksellista spekulaatiota. Näin tulee käymään uudelle Bertrand Russellin mukaiselle filosofialle ja kaikille järjestelmille, jotka eivät rakennu planeettahierarkian tosiasioille.

6.7 Steinerin oma tietoteoria

¹Teosofit, joita Steiner opiskeli, olivat maininneet seitsemän yhä korkeamman maailman ja yksilön seitsemän verhon olemassaolon. Mutta käsitykset niiden laadusta olivat edelleen epäselviä. Erityisesti Besant vältti olemassaolon aineaspektin käsittelyä, eikä vähimmin kunnioituksesta filosofista subjektivismia kohtaan, joka vallitsi sekä Intiassa (advaita) että länsimaissa (nk. idealismi).

²Steiner luuli, että fyysinen maailma on ainoa aineellinen maailma ja että kaikki korkeammanlaatuiset maailmat ovat "henkistä" laatua. Yleinen puhetapa teosofien keskuudessa oli, että aine on hengen alin muoto ja henki on aineen korkein muoto. Steiner ei milloinkaan käsittänyt, että tällä tarkoitettiin yhä pienemmästä ikeatomitiheydestä johtuvia hienompia ainelajeja.

³Vanhan näennäisen ristiriidan hengen ja aineen välillä Steiner tulkitsi siten, että hengen täytyy olla jonkinlaista immateriaalista ainetta, mitä se nyt sitten saattoikaan olla. Itse asiassa vanhat oppineet tarkoittivat hengellä samaa kuin tajunta, ja he katsoivat, että kaikella aineella on tajuntaa.

⁴Fyysisten ja emotionaalisten maailmojen tutkimisen suhteen Steiner oivalsi, että tutkimus on tosiasioiden toteamista. Mutta mitä tulee yliemotionaalisiin maailmoihin, jotka olivat hänelle saavuttamattomia, koska hänellä ei ollut korkeammanlaatuista objektiivista tajuntaa, hän luopui tästä ainoasta oikeasta ja mahdollisesta periaatteesta ja lankesi uudelleen subjektiiviseen spekulaatioon.

⁵Tutkiessaan Goethen luonnontieteellisiä kirjoituksia Steiner sai päähänpiston, josta tuli määräävä hänen myöhemmälle tietoteoreettiselle spekulaatiolleen. Hän oli ollut huomaavinaan, että luontoa tutkiessaan Goethe ei tehnyt johtopäätöksiään harkitsemalla, vaan "hänen havainnoissaan keskittyneesti ideat nousivat hänen sisältään ikään kuin kuvina luonnontakaisista tosioista". Steinerin mukaan Goethe ei jatkanut tällä tiellä, koska hän "pelkäsi eksyvänsä abstraktioihin".

⁶Tämä Steinerille itselleen varsin kohtalokas erehdys osoitti, että Steiner ei tiennyt, että Goethe oli aitoon rosenkreuzilaisveljeskuntaan vihitty ja hauskutti itseään soveltamalla omiin tutkimuksiinsa sen, mitä oli saanut tietää. Goethe ei nimittäin ollut haaveksija.

⁷Kun mahdollisuus tutkia todellisuutta tosiasioita toteamalla törmäsi ylipääsemättömiin vaikeuksiin, muisteli Steiner mielihypoteesiaan Goethestä. Lisänä vaikutti ihailu, jota Steiner oli aina osoittanut Goethen aikalaisia, Fichteä, Schellingiä ja Hegeliä ja heidän käsite-

romantiikkaansa kohtaan.

⁸Hän siis muotoili oman tietoteoriasa, laadultaan yhtä nurinkurisen kuin konsanaan transsendentalistien tietoteoria:

⁹"Jos elää ajatuksissa ja aatteissa ja pitää niitä realiteetteina, vaihtuu tämä ajatuselämä pian välittömäksi henkiseksi kokemukseksi siitä henkisestä todellisuudesta, jossa ajatus ja kokemus ovat yhtä. Ajatukset ovat välineitä, joiden kautta henkisen maailman realiteetit tulevat inhimillisen tajunnan tietoisuuteen. Ihmisten käsitteet ilmenevät ikään kuin henkisten realiteettien heijastumina."

¹⁰Tässä ajatuskulussa voi jälleen löytää uuden tulkinnan vanhasta saksalaisesta käsiteromantiikasta ja subjektivismista. Tietenkään tämä ei koske tavallista epäfilosofista ajattelua, vaan aivan erityisen hienoa filosofista ajattelua. Mieleen muistuvat Kantin "puhdasta apperseptiota", Fichten "älyllistä näkemystä" ja Hegelin "ehdotonta ajattelua" koskevat silmäkääntötemput.

¹¹Jälleen eräs loistava esimerkki siitä, kuinka käy, kun tajunta vailla aineaspektin objektiivisuutta ja loogisia oikaisukeinoja lähtee omin päin mielikuviin maailmaan.

¹²Yhtä vähän kuin todellisuutta voidaan tutkia ajatellen tai olemassasolon ongelmia ratkaista mietiskellen, yhtä vähän voidaan alitajunnan piileviä kykyjä herättää uuteen eloon itseensä vaipuen, niin kuin esoteerisesti tietämättömät joskus kuvittelevat. Aiemmin opittu tieto hankitaan uudelleen opiskelemalla uusissa inkarnaatioissa toistamiseen samaa ainealaa. Uudet aivot eivät tiedä mitään siitä, mitä vanhat aivot tiesivät, ne täytyy kyllästäää uudelleen mentaalimolekyyleillä. Aivot eivät voi tajuta täysin vieraan alan ideoita ilman aikaisempia opintoja. Aivosolut täytyy valmentaa idea-atomien vastaanottamiseen mentaalivärähtelyillä, jotka helposti haihtuvat, jos solut eivät ota vastaan molekyylejä ja säilytä niitä. Sitä vastoin pitää paikkansa, että ne, joilla tieto on piilevänä, omaksuvat sen yhä helpommin uusissa inkarnaatioissa.

¹³Steinerin mukaan "ajatus on portti henkimaailman tarkasteluun", ihminen voi "puhtaalla" ajattelulla hankkia "tietoa, joka ulottuu ajatusta kauemmaksi, mutta syntyy siitä", ihminen voi itse tutkia maailmankaikkeutta ja "muuntaa maallisen ajattelunsa jumalallisen viisauden korkeammalle tasolle".

¹⁴Jos asia olisi niin helppo, olisi ihmiskunta jo kauan sitten ratkaissut kaikki ongelmansa.

6.8 Steinerin selvänäköisyys

¹Selvänäköisyys on kansantajuinen nimitys korkeammanlaatuiselle tajulle: kyky havainnoida objektiivisia ilmiöitä normaaliyksilölle (useimmille) näkymättömässä maailmassa.

²Järki on subjektiivista tajuntaa, taju objektiivista tajuntaa.

³Fyysinen taju on kyky tajuta objektiivisesti objektiivisia aineellisia ilmiöitä "näkyvässä" fyysisessä maailmassa. Fyysisen inkarnaation aikana ihminen oleskelee viidessä eri ainemaailmassa, koska hänellä on aineverho jokaisessa viidessä maailmassa. Normaaliyksilön on vielä kehityksen kuluessa ja tuhansien inkarnaatioiden aikana hankittava objektiivinen tajunta jokaisessa viidessä verhossaan, siis hankittava fyysisen tajun lisäksi myös fyysis-etterinen, emotionaalinen, mentaalinen ja kausaalinen taju. "Ylifyysisen" tajun päälajeja on siis neljä. Jokainen maailma koostuu sarjasta erilaisia molekyylilajeja (aggregaatiotiloja). Jokaisella molekyylilajilla on oma erikoislaatuinen tajuntansa, joka ihmisen verhoissa voidaan tajuta erityisillä käsityselimillä (tshakroilla). Fyysisillä aistinelimillä on vastineensa inhimillisten aggregaattiverhojen havainto- ja toimintakeskuksissa (erikoislaatuiset atomit, sanskritin kielellä: tshakrat).

⁴Tshakroillaan ihminen voi organismissaan subjektiivisesti käsittää värähtelyitä korkeammissa verhoissaan ja kokea siten tunteita, ajatuksia jne. Objektiivisen tajunnan hankkiminen näiden tshakrojen avulla vaatii erityisiä aktivoimismenetelmiä. Muutamat näistä menetelmistä ovat tunnettuja.

⁵Raadzha-joogit voivat hankkia menetelmillään objektiivisen tajunnan organismin

eetteriverhossa ja emotionaaliverhossa, mutta eivät mentaali- tai kausaaliverhossa. Steiner ei myöskään siinä onnistunut. Hän oli hankkinut tajun (objektiivisen tajunnan) alimmassa fyysisessä eetterilajissa (49:4) ja neljässä alemmassa emotionaalisisessa molekyyllilajissa (48:4-7).

⁶On olemassa monia aktivointi- ja objektivointimenetelmiä, muutamat paremmin intialaisille soveltuvia, toiset paremmin länsimaalaisille soveltuvia. Yleiset ohjeet täytyy kuitenkin yksilöllistää, joten jokaisella selvänäkijällä on oma menetelmänsä. Esoteeriset menetelmät, jotka nopeasti ja vaarattomasti johtavat kausaaliseen objektiiviseen tajuntaan, jäävät planeettahierarkian omaisuudeksi. Näistä menetelmistä saivat tietoa vain ne, jotka olivat hankkineet subjektiivisen kausaalitajunnan - vuoden 1925 jälkeen essentiaalisen tajunnan - ja saavuttaneet siten inhimillisyyden rajan. He tietävät myös, että emotionaalinen ja mentaalinen taju eivät anna todellista tietoa vaan vahvistavat emotionaalista illuusiivisuutta ja mentaalista fiktiivisyyttä. Ihmisen molekyyli maailmoissa ei opita tuntemaan planeettahierarkian maailmoja tai kaiken lävistäviä atomimaailmoja eikä hankkimaan niitä todellisuuskäsitteitä, jotka mahdollistavat aurinkokunnan sisäisten ilmiöiden ymmärtämisen.

⁷Filosofien ja mystikkojen vaikeuksien ymmärtämiseksi on tunnettava emotionaali- ja mentaaliverhon riippuvuus toisistaan ja suhde kuuden emotionaalisen ja neljän mentaalisen molekyyli tajunnan välillä.

⁸Inkarnaation aikana emotionaali- ja mentaaliverho kutoutuvat yhteen ikään kuin ne muodostaisivat toiminnan suhteen yhden verhon. Koska emotionaaliverho on verrattomasti kehittyneempi, hallitsee se täydellisesti mentaalisen verhon. Edellytys mentaaliverhon vapautumiselle emotionaalisisesta riippuvuudesta on niiden yhteenkutoutumisen purkautuminen. Tästä on tuloksena myös mentaalinen objektiivinen tajunta. Menetelmä jää esoteeriseksi siihen saakka, kunnes ihmiskunta on humanisoitunut. Sitä ennen alin mentaalinen tajunta (47:7) voi parhaassa tapauksessa hallita kahta alinta emotionaalista tajuntaa (48:6,7) ja kaksi alinta mentaalista tajuntaa (47:6,7) hallita neljää alemmaa emotionaalista tajuntaa (48:4-7).

⁹Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella filosofit eivät ole hankkineet toiseksi korkeinta mentaalista tajuntaa, perspektiivitajuntaa (47:5), joka suhteellistaa kontradiktorisen periaateajattelun. Mystikko sitä vastoin saavuttaa pyhimysinkarnaatioissaan korkeimman emotionaalisen tajunnan (48:2,3).

¹⁰Edellisestä seuraa, että korkein emotionaalisuus on mentaalisen tajunnan saavuttamattomissa, että mielikuviutus tulee hallitsemaan ylivoimaisesti ja vapautuu terveen järjen logiikasta. Yleensä tämä on kohtalokasta, sillä tästä alkavat mielikuviutuksen hallitsemattomat liiallisuudet. Ollessaan vailla tietoa todellisuudesta yksilö kuvittelee käsittävänsä kaiken, ymmärtävänsä kaiken, tietävänsä kaiken, osaavansa kaiken. Mystikko sulautuu kosmokseen, jumalaan, absoluuttiin jne. tai nirvaanaan, Brahmaniin jne., seurustelee kaikenlaisten korkeiden olentojen kanssa jne. Luottamus kaikkeen vastaavanlaiseen vahvistuu, kun mystikko hurmiotiloissaan onnistuu sivuamaan (mutta ei saavuttamaan) essentiaalimaailmaa (46) ja saamaan esimakua sen autuudesta ehdottoman todellisuudentunteen myötäilemänä.

¹¹Seuraavasta ilmennee, että Steiner on sekä filosofi että mystikko, että hän on objektivisti fyysisten ja emotionaalisten maailmojen suhteen, mutta subjektivisti yliemotionaalisten maailmojen suhteen.

¹²Objektiivinen emotionaalinen tajunta, jonka Steiner hankki, ei antanut hänelle mitään tietoa todellisuudesta ja elämästä, ei edes emotionaalisen maailman laadusta. Mitä sanottaisiin henkilöstä, joka ilman tietoa kemiasta, fysiikasta, geologiasta jne. puhuisi planeettamme fyysisestä laadusta? Tutkimus emotionaalimaailmassa edellyttää tietoja, joista Steinerilla ei ollut aavistustakaan. Hän ei edes oivaltanut, että emotionaalimaailma on aineellinen maailma omine luonteenomaisine ainekoostumuksineen.

¹³Oppimattomat näkevät organismeja ja fyysisiä ainemuotoja, mutta eivät sen tähden tiedä, että organismi koostuu soluista ja kivennäiset molekyyleistä. Ei riitä, että näkee aineen muodon, jotta

oivaltaisi, mistä se koostuu.

¹⁴On hyödytöntä varoittaa muita selvänäkijöitä luottamasta "ilmestyksiinsä", niin kuin Steiner teki. Sen tekevät kaikki, jotka eivät ole oivaltaaneet teoreettista mahdollisuutta. Seuraavasta ilmenee, kuinka paljon hän itse ymmärsi. "Se, että minä, joka itse on henki, elää henkien maailmassa, oli jotakin, jota kykenin havainnoimaan." Itsetietoisuutta emotionaaliverhossa emotionaalimaailmassa Steiner nimittää "minäksi henkenä henkimaailmassa".

¹⁵Selvänäköisyyden voi hankkia monella tavalla. Jokainen, jolla on edellytyksiä, kehittää oman menetelmänsä. Kuten kaikki muut piti Steinerkin omaa menetelmäänsä ainoana oikeana. Steinerin noudattama menetelmä oli eräs vanhimmista. Tarkastellaan esim. kukkaa, kunnes mielessään voi kuvitella sen yhtä selvästi kuin jos näkisi sen. Jos näitä harjoituksia uutterasti ja järjestelmällisesti jatkaa, voi tapahtua, että havaitsee ensin kukan eetteriverhon ja myöhemmin jopa sen emotionaaliverhon.

¹⁶Huomattavasti yksinkertaisempi, mutta myös vaarallisempi tapa on aktivoida tajunta eetteri- ja emotionaaliverhon tshakroissa. Mutta oikeaa aktivoimismenetelmää ei opeteta ja taitamattomien yritykset aiheuttavat yleensä kasvaimia organismissa. Mutta kuten tavallista, mitään varoitukset eivät auta: "Hullut ryntäävät sinne, mihin viisaat varovat pääsyä."

¹⁷Lukemattomien muiden joukossa Steiner on eräs esimerkki (toinen tunnettu on Swedenborg) esoteerisen selviön totuudellisuudesta: "kukaan itseoppinut näkijä ei koskaan nähnyt oikein". Steiner oli itse oma opettajansa. Onko tarpeen sanoa, että opettajan täytyy olla planeettahierarkian jäsen?

¹⁸Ensimmäinen läksy emotionaalisisessä kemiassa on oppia erottamaan kaksi olennaisesti erilaista ainelajia: primaarinen involvoitumisaine (ikiatomien koostumisprosessi korkeimmasta atomilajista alimpaan molekyyllilajiin) ja sekundaarinen involuutioaine. Kukaan ei kykene tähän ilman pätevää opettajaa. Steiner näki ilmiöitä, jotka muodostuivat involuutioaineesta ja nämä ainemuodot ovat (elävien olentojen verhoja lukuunottamatta) ihmisen muotoja luovan emotionaalitajunnan tuotteita. Emotionaaliaine muovautuu välittömästi tajunnan pienimmästä vihjeestä. Kouluttamattomat pitävät näitä muotoja pysyvinä todellisuuksina. Kaikki emotionaalimaailman involuutioaine muovautuu jatkuvasti uudelleen sitä asuttavien toiveajattelun mukaan. Tämä on kouluttamattoman tekemien kaikkien erehdysten lähde, joka on mahdollistanut legendat kristittyjen taivaasta ja helvetistä, kreikkalaisten Hadeksesta ja Elysiönin kentistä, intiaanien autuaista metsästysmaista, spiritualistien kesämaasta jne.

6.9 Steinerin akashakronikka

¹Planeettamme emotionaalimaailma, joka ulottuu puoleenväliin kuuta, sisältää kuusi yhä koostetumpaa molekyyllilajia (aggregaatiotilaa) muodostaen kuusi piiriä, joilla kullakin on eri säde maan keskipisteestä. Emotionaalimaailmassa oleville eri piirit vaikuttavat olevan yhtä monta eri maailmaa, yhä korkeampia "henkisiä" maailmoja. Emotionaalinen atomimaailma, joka on varustanut molekyyllimaailmat alkuperäisaineella, on olemassa niissä kaikissa, mutta inhimillinen tajunta ei voi sitä käsittää.

²Kaikella aineella on tajuntaa ja muistia. Molekyylien jokaisella atomilla on sen lisäksi yhteisyystajunta oman molekyyllilajinsa atomien kanssa. Tässä kollektiivitajunnassa vastaavilla maailmoilla on kollektiivimuisti, jota voivat lukea ne, jotka ovat hankkineet objektiivisen tajunnan vastaavassa molekyyllilajissa. Emotionaalimaailmassa on itse atomimaailman (ihmisen ulottumattomissa olevan) ainoan täsmällisen kollektiivimuistin ohella kuusi erilaista kollektiivista molekylaarista muistia.

³Steinerilla oli objektiivinen tajunta neljässä alemmassa molekyyllilajissa ja täten mahdollisuus tutkia neljää eri kollektiivimuistia. Steiner varoittaa tietämättömiä uskomasta siihen, mitä he mahdollisesti saattavat emotionaalimaailmassa näkemään. Se osoittaa, että hän erotti useita kollektiivimuisteja. Mitä alhaisempaa lajia ne ovat, sitä epäluotettavampia ne kaikissa suhteissa

ovat. Mutta ei edes korkein niistä muisteista, joita Steiner kykeni tutkimaan, anna tietoa menneestä, vaan yksinomaan siitä, mitä ihmiset ovat luulleet menneestä, niin kuin meidän maailmanhistoriammekin on historioitsijoiden käsityksiä menneestä.

⁴Emotionaalimaailman kollektiivinen atomimuisti on ainoa, jota ei voi väärentää, vaan se toisintaa tarkasti emotionaalisten ja fyysisten maailmojen menneet tapahtumat, mutta ei korkeampien maailmojen tapahtumia.

⁵On vaikea sanoa varmuudella, mihin kollektiivimuistiin Steiner pysähtyi kutsuen sitä "akashakronikaksi", koska moni asia viittaa siihen, että hän sekoitti joskus toisiinsa alhaaltapäin laskettuna kolmannen ja neljännen kollektiivimuistin (siis 48:4 ja 5). Akashakronikka on sitä paitsi hyvin epäonnistunut nimitys, lähinnä Eliphaz Levin alkemistisesta terminologiasta omaksuttu. Aakaasha on planeettahierarkian mukaan maailma 44 (submanifestaalinen maailma eli paranirvaana) eikä maailma 48. Tapansa mukaan tietämättömyys on käyttänyt sitä monissa yhteyksissä paitsi ainoassa oikeassa.

⁶Planeettahierarkia on kerran jos toisenkin varoittanut käyttämästä emotionaalista tai mentaalista selvänäköisyyttä. Emotionaalimaailmassa tiedoksi saatu ei ole tietoa olemassasolosta, todellisuudesta ja elämästä. Mentaalimaailman tavoin se on tarkoitettu levon olotilaksi uutta inkarnaatiota odoteltaessa. Vain fyysisessä ja kausaalisessa maailmassa ihmisellä on mahdollisuus todeta varmoja tosiasioita, ei emotionaaliossa eikä mentaaliossa maailmassa. Näissä maailmoissa ei voi tietää, onko se, mitä nähdään, luonnon pysyvää todellisuutta vai ei.

⁷Emotionaalimaailmassa saa vahvistuksen kaikille illuusioilleen ja fiktioilleen, hypoteeseilleen ja teorioilleen ja kaikille muillekin mielikuvilleen.

⁸Hindut tapaavat emotionaalimaailmassa Brahmaan, Vishnun ja Shivan, buddhalaiset Buddhansa ja kristityt evankeliumien Jeesuksen. 45-minän, D.K.:n, mukaan on hänestä itsestään olemassa emotionaalisten palvojen muovaama emotionaalinen jäljennös. Varoitus on ilmeinen. Koko raamattu on siellä kuin filmille nauhoitettuna. Cervantesin Don Quijotea, Dumas'in muskettisotureita tai Danten huvinäytelmää tai jotakin muuta kirjallista mestariteosta rakastaneet voivat nauttia näistä erilaisina versioina.

⁹"Akashakronikka" antaa tietoa siitä, mitä ihmiset ovat ajatelleet, uskoneet, rakastaneet ja palvoneet. Jos se olisi antanut tietoa todellisuudesta, olisi Steiner oivaltanut ylifyysisten maailmojen atomisen rakenteen. Jos se olisi antanut tietoa menneestä, ei Steiner olisi tehnyt niin kohtalokkaita erehdyksiä historian suhteen.

¹⁰Jokaisen piirin kollektiivimuisti vastaa yleensä osapuilleen asukkaiden keskimääräistä (kehitystason määräämää) todellisuuskäsitystä. Jos emotionaalimaailmassa on joitakin, joilla on varmaa tietoa todellisuudesta, he ovat niitä, jotka hyvin pienin edistymisen toivein elävät siellä yrittääkseen auttaa muita orientoitumaan, käsittämään ja ymmärtämään. Fyysisessä maailmassa oleskelevien tavoin ovat kaikki vakuuttuneita siitä, että juuri heidän väärinkäsityksensä on ainoa oikea ja että "kenenkään ei tarvitse tulla ja teeskennellä oivaltavansa ja ymmärtävänsä enemmän". On mahdotonta hankkia tietoa maailmasta tai piiristä omin päin. Harvoin kukaan oppii mitään uutta tässä maailmassa, vaan siellä nojaututaan fyysisessä olemassaolossa hankittuihin illuusioihin ja fiktioihin. Koska emotionaalimaailman aine ei tee mitään vastarintaa, niin "kukin näkee, mitä entuudestaan tietää", eikä katso aiheelliseksi muuttaa käsitystään. Emotionaalimaailman kollektiivinen atomimuisti on neljännen luomakunnan yksilöiden saavuttamattomissa.

6.10 Steinerin antroposofia

¹Steiner laati oman tietoteorian ja filosofiansa, oman ylifyysisen järjestelmänsä, oman uskonnonhistoriansa.

²Steiner puolusti mielipiteitään vetoamalla neljään hänen käytettävissään olleeseen tiedonlähteeseen:

tavanomainen tieteellinen tutkimusmenetelmä
imaginaatio
inspiraatio
intuitio

³Imaginaatiolla Steiner tarkoitti emotionaalista selvänäköään tuntematta esoteerista selviötä, jonka mukaan "kukaan itseoppinut näkijä ei koskaan nähnyt oikein".

⁴Inspiraatio on menetelmistä harhauttavin, minkä esoteerinen puhetapa tekee selväksi: "enkelit kuiskivat vain valheita", telepaattisesti vastaanotettuja illuusioita ja fiktioita.

⁵Intuition määritelmä osoittaa Steinerin olevan tietämätön siitä, että intuitio on kausaalitajuntaa, pääsy platoniseen ideain maailmaan. Se ei suinkaan ole, kuten Steiner väittää, "samastumista korkeampiin olentoihin". Kukaan koko kosmoksessa ei voi samastua korkeampiin olentoihin, ainoastaan alempiin, mikä ei aina ole ollut eduksi.

⁶Kuten on jo huomautettu, kukaan ei voi tutkia mitään maailmaa "puhtaalla" ajattelulla - merkityksetön termi (lainattu Kantilta, joka laati sisällöltään tyhjän järjen).

⁷Steinerin mukaan ihminen elää kolmessa maailmassa ("fyysisessä, eetterisessä ja astraalisessa") ja koostuu "organismista, eetteriruumiista, astraaliruumiista ja olemassaolonsa kuolemattomasta ytimestä, minästä, joka kuuluu ikuiseen henkimailmaan".

⁸"Itse minä on liittoutunut lähinnä astraali- eli sieluruumiiseen, jossa tajunta sijaitsee." Nämä ruumiit eivät ole laadultaan ainetta, vaan koostuvat "eetterisestä elinvoimasta" ja "astraalisesta tajunnan voimasta".

⁹"Keskittyneessä ajattelussa nousee fyysisistä kuvista tyhjentyneeseen tajuntaan yliaistillisten olentojen ja tapahtumien maailma. Itsepetokseen ei ole mitään mahdollisuutta."

¹⁰Steiner ei ilmeisesti tiennyt, että inkarnoituneella ihmisellä on viisi verhoa, että korkeinta (viidettä) verhoa (kausaaliverhoa) kutsutaan sieluruumiiksi, että kaikilla näillä viidellä verholla on omalaatuisensa tajunta, että kaikki verhot muodostuvat yhä hienommista ainelajeista, että voima on hienommanlaatuista ainetta, että ihmiskunnassa oleva yksilö ei voi suhteuttaa minätajuntaansa kausaaliverhossa olevaan monadiin, joka on hänen varsinainen minänsä. Hänen mainitsemansa "kolme maailmaa" ovat ne, jotka hän tuntee omasta kokemuksestaan. Mutta ilman mentaaliverhoa mentaalimaailmassa ihmisellä ei ole mahdollisuutta ajatella. Se hänen olisi pitänyt tietää.

¹¹Steiner puhuu "kosmis-planetaarisesta" tietämättä, että planeetta ei ole kosmoksessa vaan aurinkokunnassa, ja että aurinkokunnat on nähtävä omina palloinaan kosmoksessa, niin kuin planeetta on pallo aurinkokunnassa.

¹²Steinerin sinänsä oikea perinteellistä mystiikkaa koskeva arvostelu ei suinkaan perustunut hänen omille löydöilleen. Jo kauan ennen Steineria oli huomautettu, että järki on ainoa oikaisukeino emotionaalisen mielikuvituksen liiallisuuksille ja että mystikon mentaalisuuteen kohdistama halveksunta (sen ollessa esteenä yhteydelle jumalaan) johtuu tietämättömyydestä.

¹³Steinerin mukaan hänen oppinsa "perustuvat välittömälle ja suoralle ylifyysisten todellisuuksien havainnoimiselle", vain hänen järjestelmänsä on "looginen järjestelmä, joka mahdollistaa järkipäisen ajattelun".

¹⁴Hänen teoksissaan törmää yhtenä lausumaan, että käsitykset syntyivät hänen omien havaintojensa tuloksena ja että nämä ovat ainoat oikeat. Tomerilla väittämillään hän on valanut (yksipuolisesti perehtyneisiin) kannattajiinsa uskon, että hän on itse tehnyt kaikki nämä "henkiset löydöt". Jatkuvasti törmää lausumiin kuten: "Steiner on paljastanut tärkeän tosiasian" (ikivanhan esoteerisen) tai "henkitiede selittää..." tai "Steinerin oppi reinkarnaatiosta", "yliaistillisen maailman objektiivista todellisuutta koskeville paljastuksille... Steiner antoi nimen antroposofia".

¹⁵Ketään Steinerin kehitystä seurannutta ei hämmästyttä tosiasiasta, että hänen oppilaansa korostivat hänen ensisijaisuuttaan kaiken tiedon suhteen. Hänellä oli yli-ihmiskompleksista kärsiville ominainen kyky muistaa kaikki oppimansa, mutta unohtaa, kuinka oli kaiken oppinut.

Mutta jos joku hämmästelisi sitä, miksi tieteellisesti koulutetut ihmiset nielevät arvostelematta kaiken, jo valtavaa ylifysiikan kirjallisuutta perusteellisesti tutkimatta, osoittaa se vain perehtymättömyyttä myös tieteelliseen herkkäuskoisuuteen. Steinerin teoksista löytyvät pitävät tosiasiat olivat olemassa "ennen Steineria".

¹⁶Steinerin erehdys oli siinä, ettei hän tyytynyt silloin saatavissa olleisiin esoteerisiin tosiasioihin, eikä pyrkinyt tekemään niistä järjestelmää, vaan täydensi tosiasioita subjektiivisilla mieleenjohtumilla. Steinerin ansio oli, että hän uskalsi esiintyä puolustaen tietoa "korkeamman maailman" olemassaolosta aikana, jolloin kaikki länsimaisen ennemmistön hyväksymät auktoriteetit kielsivät ylifyysisen tiedonmahdollisuuden. Tämän lisäksi ovat hänen suorituksensa eri tutkimusaloilla olleet kiitettäviä.

6.11 Steiner esoteerikkona

¹Jos esoteerikolla tarkoitetaan henkilöä, joka aikaisemmassa inkarnaatiossa oli planeettahierarkian jäsenen perustamaan esoteeriseen tietokuntaan vihitty ja jolla niin muodoin on tieto todellisuudesta piilevänä ja joka seuraavissa inkarnaatioissa ei hyväksy mitään maailman- ja elämäkatsomusta, joka ei pidä yhtä esoteerisen tiedon kanssa, niin silloin Steiner ei ollut esoteerikko.

²Jos esoteerikolla sen sijaan tarkoitetaan henkilöä, joka hyväksyy jonkinlaisen ylifyysisen tietojärjestelmän, voidaan Steineria pitää esoteerikkona.

³Koska melkein kaikki yritykset ylifyysisen järjestelmän laatimiseksi vedetään nykyisin yhä tahratumman esoteerikka-nimityksen alle, on tehtävä selvä ero niiden välillä, jotka Steinerin tapaan täydentävät todellisuuden tosiasioita omilla rakennelmillaan, ja sellaisten välillä, jotka rakentavat järjestelmänsä yksinomaan planeettahierarkian tosiasioille.

⁴Esoteeriset järjestelmät ovat siis tietojärjestelmiä, jotka laadittiin symboliseen muotoon eri tietokunnissa. Ne sovellettiin eri kansojen mahdollisuudelle käsittää todellisuutta viimeisten 45.000 vuoden aikana. Joitakin näistä järjestelmistä Blavatsky on selostanut pääkohdittain teoksessaan Salainen oppi. Näiden symbolien tulkitseminen vaatii esoteerisia tosiasioita. Vuodesta 1875 (jolloin tiettyjä osia järjestelmästä sai julkaista) vuoteen 1920 julkaistiin planeettahierarkian tosiasioita Teosofisen Seuran kautta ja myöhemmin muiden äänenkannattajien kautta ("rosenkreuzilaiset" ja antroposofit eivät kuulu näihin).

⁵Esoteerikolla ei ole mitään vaikeuksia ratkaista, ovatko väitetyt tosiasiat myös todellisia tosiasioita. Vain ne, jotka eivät ole koskaan ymmärtäneet, kiistelevät niistä kysyen: "kuka on sanonut sen?" He tyytyvät sokeasti luottamaan auktoriteetteihin.

⁶Steineria ei ole koskaan vihitty yhteenkään planeettahierarkian hyväksymistä tietokunnista. Tämä ilmenee parhaiten tavasta, jolla hän muokkasi saamiaan tosiasioita. Ne harvat esoteeriset tosiasiat, joita hänen antroposofiastaan löytyy, ovat kaikki teosofeilta otettuja.

⁷Steiner ei tuntenut seuraavia perusluonteisia, oikealle todellisuuskäsitykselle välttämättömiä tosiasioita:

olemassaolon kolme aspektia
kosmoksen atominen rakenne
kosmoksen 49 atomimaailmaa
aurinkokunnan 42 molekyyllilajia
viides luomakunta
planeettahierarkia
planeettahallitus
aurinkokuntahallitus
kosminen organisaatio
seitsemän yhä korkeammanlaatuista jumaluusvaltakuntaa.

6.12 Steiner historioitsijana

¹Steiner itse ilmoittaa akashakronikan olevan hänen historiallinen ja ainoa luotettava tiedonlähteensä. Epäonnistuminen oli siten väistämätön. Sieltä löytää pelkästään vahvistusta ennakolta omaksumilleen käsityksille (Swedenborgin ja monien muiden tavoin).

²Oikeat historialliset tosiasiat, joita steinerilaisessa historiankirjoituksessa esiintyy, olivat tunnettuja "ennen Steineria".

³18.-31. toukokuuta 1908 Steiner piti kaksitoista luentoa Johanneksen evankeliumista Hampurissa, 15.-24. syyskuuta 1909 kymmenen luentoa Luukaksen evankeliumista Baselissa, 1.-12. syyskuuta 1910 kaksitoista luentoa Matteuksen evankeliumista Bernissä ja 15.-24. syyskuuta 1912 kymmenen luentoa Markuksen evankeliumista Baselissa. Jos Besant olisi tiennyt näiden sisällön, Steiner olisi välittömästi erotettu.

⁴Nämä luennot eivät käsittele niinkään paljon evankeliumeita kuin historian fictionalismia, raamatun tulkintaa yleensä sekä historianfilosofiaa steinerilaisen akashakronikan mukaan.

⁵On ollut helppoa saada nämä painetuiksi ja käännettyiksi monille kielille.

⁶Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Steiner toiminut hyvässä uskossa. Riittävän vahvan kuvitteluvoiman omaavat henkilöt toimivat aina siten. On myös väistämätöntä, että antroposofit, joiden luottamus profeettansa erehtymättömyyteen on ehdoton, uskovat niin kuin hän. Tulevaisuuden tutkimuksen tehtävänä on vaikuttavin todistein selvittää, kuka on oikeassa, verrata eri tulkintoja ja lausumia toisiinsa. Tällaisten kysymysten suhteen on parempi olla epäilevä kuin uskova, jos ei tiedä.

⁷Kun Steiner huomasi, että teosofiset johtajat kieltäytyivät pitämästä raamatun jumalallisen auktoriteettina, hän menetti luottamuksen näiden johtajien kyvykkyyteen. Teosofit olivat nimittäin oivaltaneet aiheellisuuden Buddhan varoituksessa, jonka mukaan "ei pidä uskoa sanottuun asiaan vain siksi, että se on sanottu; eikä perinteisiin siksi, että mennyt aika on jättänyt ne jälkimailmalle; eikä pyhien kirjoituksiin siksi, että pyhät miehet ovat kirjoittaneet ne" jne. Ihmiskunta ei ole vielääkään oivaltanut tämän neuvon viisautta.

⁸On tietenkin mahdotonta puuttua lähemmin kaikkiin kohtuuttomuuksiin Steinerin historiantulkinnassa. Riittäkööt muutamat näytteet siitä, mitä hillitön mielikuviutus kykenee aikaansaamaan. Esoteerikoille nämä esimerkit ovat joka tapauksessa riittävän valaisevia, varoittavia todisteita akashakronikoitsijoiden epäluotettavuudesta.

⁹Atlantilaisista saamme tietää: "Muinaisen atlantilaisen kehityksen aikoihin voitiin tietyllä astraaliseen selvänäköisyydellä katsoa olemassaolon jumalallis-henkisiin perusteisiin." Katsomista jumalallisiin maailmoihin fyysis-eetterisellä ja alimmalla emotionaalilla selvänäköisyydellä voidaan hyvinkin kutsua ihmeeksi.

¹⁰Ja egyptiläisistä Steiner tietää kertoa, että he "balsamoivat kuolleiden ruumiita, jotta viidennen aikakauden (omamme) ihmisillä olisi mahdollisimman suuri persoonallisuustietoisuus". Näin hän todella kirjoitti!

¹¹Raamatun tutkimustaan Steiner harjoitti erilaisten periaatteiden mukaan. Hän tulkitsi kirjoituksia kirjaimellisesti, historiallisesti tai symbolisesti, miten hänen rakentavalle mielikuviutukselleen kulloinkin sopi. Goethen Faustista löytyy ilmaisu: "Vesi on erikoislaatuinen mehu." Siitä syntyi Steinerille ongelma, jonka hän ratkaisi syvämietteisellä tavalla. Mutta ilman todellisuustietoa siitä tuli se, mitä saattoi odottaa: mielikuviutusrakennelma.

¹²Hebrealaisen historiasta tuli pääasiallisesti "oppia veren merkityksestä, sen periytyvyydestä kautta sukupolvien ja sen erikoistumisesta henkisyyden mahdollistamiseksi".

¹³"Herääminen historialliseen katsantotapaan lähtee muinaishebrealaisesta maailmankatsomuksesta. Se antaa ensimmäisen herätteen historialliselle näkemykselle."

¹⁴Steinerin teoksissa törmää alituisesti ilmaisuun "essealaiset opettivat ensimmäisinä".

¹⁵Esoteriikan mukaan essealaiset eivät olleet ensimmäisiä millään alalla. Kaikki heidän

opetuksensa olivat joko lainaa tai fiktioita. Essealaisten raamattu oli juutalainen kabbala, joka oli heidän muokkauksensa noin 30.000 vuotta vanhemmasta kaldealaisesta kabbalasta. Muokkaus oli ymmärtämättä jääneiden esoteeristen symbolien vaihtamista omiin symbolirytyksiin, jotka vastasivat heidän fiktioitaan.

¹⁶Seuraavat Steinerein teoksista otetut lainaukset, jotka voitaisiin monikertaistaa, eivät kaipaa kommentteja. Ne ovat samantyyllisiä kuin koko hänen yleinen raamatuntulkintansa. Ne ovat myös riittävän valaisevia esoteerisesti orientoituneille.

¹⁷"Kun ihminen atlantilaisella ajalla löysi jumalallisen kaikkialta ulkomaailmasta, löysivät juutalaiset sen sisimmästään."

¹⁸Juutalainen kansa kykeni "olemuksessaan ruumiillisesti hahmottamaan atlantilaisten jumalallishenkisen".

¹⁹"Suuresta maailman jumalasta on nyt tullut hebrealaisen kansan jumala." Se on oikein. Juutalaiset tekivät kosmisesta jumaluudesta persoonallisuuden ja omaisuusjumalan.

²⁰Tuollaista lukiessaan ei ole vaikea ymmärtää, ettei Besant enää voinut pitää Steineria teosofina. Esoteriikka on täysin samaa mieltä teosofian kanssa hyväksyessään Buddhan lausunnon, ettei ole ollut, eikä koskaan saa tulla olemaan mitään niin pyhiä lähdekirjoja, etteikö ihmisen niitä tulkitessaan tule käyttää tervettä järkeään.

²¹Teosofisesta kirjallisuudesta Steiner löysi nimitykset vihkimys ja initiaatio. Koska hän luotti siihen, että hänen intuitionsa osasi tulkita kaiken oikein, ei hän tavalliseen tapansa ottanut koskaan selvää sanojen oikeasta merkityksestä. Hän ei nähtävästi tiennyt, että myös intuitio vaatii tosiasioita.

²²Vihkimys on seremonia, joka läpikäydään esoteeriseen veljeskuntaan liityttäessä.

²³Initiaatio sitä vastoin tarkoittaa itsehankittua objektiivista tajuntaa korkeammassa maailmassa (fyysis-eetterisessä, emotionaalisisessa, mentaalisisessa, kausaalisisessa, essentiaalisessa jne. maailmassa).

²⁴Teosofisesta kirjallisuudesta Steiner löysi kuvauksen egyptiläisestä vihkimyksestä (Kheopsin pyramidissa) ja luuli, että näin aina tapahtui. Mutta neofyytti ei suinkaan aina ole fyysisesti tiedoton kolmen vuorokauden ajan. Toisinaan hän ei ole lainkaan tiedoton. Toisinaan hän saattaa olla siinä tilassa parin viikon ajan. Muinaiset opettajat pitivät vihkimykset suurten uskonnollisten juhlien yhteydessä, joihin koko kansa osallistui ja koko veljeskunta oli siten koolla. Tuolloin saattoi olla soveliasta ohjata neofyyttiä perusteellisesti hänen uudessa maailmassaan, opettaa häntä tekemään ero monien eri ainelajien, piirien, ilmiöiden jne. välillä.

²⁵Sitten Steiner pääsi kuulemaan lausuman "seitsemän" initiaatiota. Aavistamatta, että tällä ilmaisulla oli erityinen merkityksensä, hän luuli sen tarkoittavan kristillisten mystikkojen subjektiivisia elämyksiä emotionaalimaailman seitsemässä piirissä. Mutta esoteerisesti sillä tarkoitettiin objektiivisen tajunnan itsehankintaa aurinkokunnan seitsemässä atomimaailmassa (atomimaailmoissa erotukseksi molekyyli-maailmoista).

²⁶Steiner piti selvänäköisyyttä tarpeellisena edellytyksenä hänen antroposofisen henkityteensä ymmärtämiselle ja siihen perehtymiselle. Hän ei tiennyt, että korkeammat maailmat eivät ole henkisempiä kuin fyysinen maailma, että emotionaalinen ja mentaalinen selvänäköisyys eivät anna tietoa olemassaolosta, elämän tarkoituksesta ja päämäärästä tai planeetan menneisyydestä, että inhimillinen selvänäköisyys vain vahvistaa elämäntietämättömyyden illuusioita ja fiktioita.

²⁷Niinpä Steiner saattoi väittää, että "muinainen intialainen vihkimysmenetelmä" (jota ei ole koskaan ollut olemassa) oli seurausta siitä, että esi-isämme kaipasivat menettämäänsä selvänäkökykyä. Esoteerisissa tietokunnissa neofyyttiä varoitettiin nimenomaan kaikenlaisesta selvänäköisyydestä siihen saakka, kunnes hän oli hankkinut täydellisen tietoisuuden kausaaliverhossaan ja onnistunut siten aktivoimaan tajunnan eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhojen pääläen tshakrassa.

²⁸Koska Steineria ei oltu koskaan vihitty esoteeriseen tietokuntaan, vaan ainoastaan lukuisiin

kvasijärjestöihin kautta aikojen, oli hänen ajan oloon aika hankalaa tietää kovin paljon enempää kuin teosofit asioista, joista hän ei tietenkään voinut tietää mitään. Tehdäkseen kaikki vihkimykset tarpeettomiksi hän turvautui golgatomysteeriin, joka selitti kaiken.

²⁹Steinerin mukaan minä kykenee vihkimyksen jälkeen (mitä hyötyä siitä nyt onkaan) unitilassa ei vain "katselemaan maattamme" vaan myös "ajelehtimaan ulos kosmukseen". Siihen Steiner ei missään tapauksessa kyennyt. (Emotionaalimaailma ulottuu vain puoliväliin kuuta.)

³⁰Steiner oli sitä mieltä, että golgatomysteerin jälkeen initiaatiot ovat olleet täysin tarpeettomia. Siihen asti tieto todellisuudesta oli annettu salaisissa tietokunnissa. "Golgatomysteerin kautta näissä initiaatiotempeleissä annettu opetus paljastui ihmiskunnalle". "Golgatomysteerin kautta ovat voimat, joita aiemmin oli saatavilla vain henkien näkemiseen vihkivien voimien yhteydessä, tulleet yleisen käyttöön." Golgatomysteerin ansiosta "initiaatio oli siten peruutettu historiallisena tapahtumana... esitettiin nyt ainutkertaisena tapahtumana koko ihmiskunnan edessä... vanhan maailman päättyminen oli annettu... uuden ajan alku tullut". Golgatomysteeri "ei ole mitään muuta kuin initiaation tuomista mysteerien syvyydestä maailmanhistorian tasolle. Jokaisen initiaatiolajin ja golgatomysteerin välillä on tietenkin suuri ero."

³¹Jos golgatomysteeri on tehnyt kaikki tietokunnat tarpeettomiksi, on ehkä ihmeteltävää, miksi niin rosenkreuzilaisveljeskunta kuin malteesilaisveljeskuntakin perustettiin golgatomysteerin jälkeen.

³²Steiner ei tiennyt planeettahierarkian, planeettahallituksen, aurinkokuntahallituksen ja kosmisen organisaation olemassaolosta. Ne harvat ja hajanaiset tosiasiat, joita hän intialaisten boodhisattvasta oli saanut, olivat sitä paitsi omansa suuressa määrin elvyttämään tiettyjä puolia hänen olemuksessaan: hänen taipumustaan mystiikkaan, rakentavaan mielikuvitukseen, hänen mieltymystään hyväksyä päänäpistot korkeampina innoituksina. Ei ole ihme, ettei mikään siitä, mitä hän boodhisattvoista, buddhoista jne. opetti, missään mielessä vastannut todellisuutta.

³³Kuten kaikki esoteerikot tietävät, on boodhisattva intialainen "maailmanopettajan", planeettahierarkian toisen departementin (opetusdepartementin) päällikön, nimitys. Nykyinen maailmanopettaja on Christos-Maitreeja, joka otti haltuunsa tämän viran Gautaman tultua buddhaksi (ja siirrettyä siten 42-minänä toiseen jumaluuskuntaan). Gautama oli silloin ollut maailmanopettajana noin viisikymmentätuhatta vuotta ja perustanut tänä aikana esoteerisia tietokuntia Intiassa Vjaasana (noin 45.000 vuotta sitten), Egyptissä Hermes Trismegistoksena (noin 40.000 vuotta e.Kr.), Persiassa Zoroasterina eli Zarathustrana (29.700 e.Kr.) ja Kreikassa Orfeuksena (7000 e.Kr.).

³⁴Hermes eli siis enemmän kuin kymmentuhatta vuotta ennen ensimmäistä Zoroasteria eikä siis ole voinut saada mitään tältä. Steiner ilmoittaa, että "ihmiskuntaa auttaakseen" Zarathustra lahjoitti eetteriruumiinsa Moosekselle tämän maassa kaislikossa ja astraaliruumiinsa Hermes Trismegistokselle. Tuollainen on kuitenkin mahdotonta. Eetteriverho kuuluu organismille, eikä sitä voi luovuttaa muutoin kuin organismiin liittyneenä.

³⁵Seuraava asia kiinnostanee esoteerikkoja, jotka eivät ole perehtyneet steinerilaiseen tarinaan Buddhasta.

³⁶"Boodhisattva Gautama saattoi tulla buddhaksi, koska nyt oli ensimmäistä kertaa olemassa sellainen keho." Steiner ei selvästikään ollut tietoinen siitä, että ennen Gautamaa on ollut kolme buddhaa.

³⁷"Jos Boodhisattvan sielullistamaa kehoa olisi tarkasteltu selvänäöllä, olisi voitu nähdä, että Boodhisattva eli samanaikaisesti henkiruumiissa ja fyysisessä ruumiissa." Steiner ei kerro, mitä hän "henkiruumiilla" tarkoittaa. Esoteerikkojen mukaan boodhisattvalla on fyysisessä maailmassa esiintyessään kaikkiaan seitsemän atomilajeista 43-49 muodostuvaa yhä korkeammanlaatuista aineverhoa. Edelliseen Steiner lisää jokseenkin hämmästyttävän tiedonannon: "Siten Boodhisattva ei koskaan täysin jättänyt henkistä maailmaa."

³⁸Buddha "leijaillee henkisissä maailmoissa" ja hänen tehtävänä on sieltäkäs "puuttua

kaikkean, mitä maapallolla tapahtuu." Steiner ei selvästikään tiennyt, kuinka hän muuten pääsisi eroon hänestä. Buddhan puuttuminen asioihin golgatamysteerin jälkeen vaikuttaa kieltämättä hieman tarpeettomalta.

³⁹Tämän sadun Buddhasta voi sopivasti lopettaa Steinerin tiedonannolla, että Betlehemin paimenet näkivät Buddhan siinä enkelihahmossa, jota taivaalliset sotajoukot ympäröivät.

⁴⁰Näkikö Steiner kaiken tämän akashakronikassa vai oliko se "inspiraatiota" vaiko "intuitiota"?

⁴¹Lopuksi meille ilmoitetaan, että "meidän on nyt kehityttävä siten, että kehitämme niitä henkisiä kykyjä... joita Buddha oli ilmentänyt."

⁴²Onnistuttuamme siinä, olemme astuneet toiseen jumaluuskuntaan (maailmat 36-42) ja oltuamme 47-minuuttia tulleet vähintään 42-minuutiksi.

⁴³Steinerin historiantulkinta osoittaa, kuinka vaarallista on ruveta tulkitsemaan vanhojen mysteerien symboleja tosiasioita tietämättä. Tämän Steiner luuli osaavansa tehdä. Ja tulos oli kohtuuton.

⁴⁴Niinpä esimerkiksi teosofinen kirjallisuus mainitsee "suuren kosmisen uhrin". Steiner tiesi heti, että tämä tarkoitti suurta golgatamysteeriä. Sen merkitys on toinen. Se viittaa suureen uhriin (todellakin kosmiseen), jonka korkein jumaluusyhteisö suorittaa, kun se päättää muodostaa uuden kosmoksen mahdollistaakseen ikiaineen kaaoksessa oleville ikiatomeille kaikkietävyuden ja kaikkivaltiuden hankkimisen. Tämä on kosmista pelastustyötä.

⁴⁵Neljä evankeliumia on valittu niiden viidenkymmenen kirjoitelman joukosta, joita gnostiset munkit Aleksandriassa kirjoittivat. Sen tähden niitä osaavat tulkita oikein vain esoteeriseen gnostiikkaan vihityt. Steiner piti näitä kertomuksia historiallisten tapahtumien kuvauksina, koska hän löysi ne toisintoina akashakronikasta.

⁴⁶Steiner ei myöskään tiennyt, että "ristinnaulitseminen" on symbolinen ilmaisu jälleensyntymiselle: inkarnaatioverhot (etterinen, emotionaalinen, mentaalinen ja alempi kausaalinen) kiinni naulittuina olemassaolon kiertävän pyörän neljälle puolalle. Organismi kuuluu eläinkuntaan.

⁴⁷Steiner oli tyypillinen mystikko, mikä käy ilmi hänen raamatun ja evankeliumien tulkinnostaan yleensä ja golgatamysteeristään erityisesti. Tälle mysteerille hän laati mielikuvituksellisen tarinansa planeettamme koko historiasta. Hän sanoi "aina uskoneensa, että todellisen tiedon täytyy olla sopusoinnussa uskonnon kanssa". Se, mitä ihmiset uskovat, johtaa aina näennäisesti objektiivisten käsitysten subjektivointiin. Toinen asia on sitten, mitä uskonnolla (mahdollisesti sen tietyllä muodolla) tarkoitetaan.

⁴⁸"Hän mietiskeli mitä syvimmän ihmetyksen ja kunnioituksen vallassa suuren, keskeisen golgatamysteerin edessä. Kristuksen kuolema ristillä selitti kokonaisuudessaan sekä varhaisemman että myöhemmän historian", sanoo eräs hänen oppilaistaan.

⁴⁹Steiner itse sanoo: "Seisominen henkisesti Golgatan mysteerin edessä oli mitä hartainta, vakavinta juhlaa ja muodostui sielunkehitykselleni ratkaisevaksi asiaksi."

⁵⁰"Jeesuksen Kristuksen elämä ja kuolema ja ylösnousemus on keskeinen tapahtuma niin kosmisessa kuin maallisessakin historiassa. Se siveellinen voima, joka tämän tapahtuman kautta vapautettiin, jäi pysyväksi koko maapallon vastaisen historian ja ihmiskunnan kehityksen varalle."

⁵¹"Veren virratessa Kristuksen haavoilta Golgatalla muuttuivat kaikki olosuhteet maan päällä."

⁵²"Jumalallisella teollaan Golgatalla hän kylvi elämän viljan, joka pelasti ihmiskunnan henkisen tulevaisuuden."

⁵³"...Golgatan mysteerin aikoihin saakka ei ihmisen sielu maan päällä ylipäätään ollut omansa sallimaan taivasten valtakuntaa, yliaistillisia maailmoja minäänsä... yhtymään minäänsä."

⁵⁴"Vasta Golgatan jälkeen ihmisistä on tullut minätietoisia. Ennen sitä he ajattelivat kollektiivisesti, sen jälkeen yksilöllisesti, mikä tulee käymään yhä ilmeisemmäksi."

⁵⁵"Suurta kosmista Golgatan mysteeriiä" koskevat lainaukset voitaisiin monikertaistaa. Tälle Steiner perustaa koko historiantulkintansa. Steinerin leski kokoaa puolisonsa uskonnonfilosofian

seuraavasti: "Ratkaiseva käännekohta henkisyiden aineeseen alasastumisen ja sen uudelleenylös-nousemisen, suurimman pelastajantyön, historiallisen syntymisen keskuksen välillä on silloin, kun Aurinkojumaluus (Ahura Mazda) laskeutuu alas inhimilliseen kehoon ja läpikäy kuoleman Golgatan mysteerissä."

⁵⁶Steiner ei tiennyt, että tämä mysteeri oli gnostinen symboli, joka luotiin noin kolme vuosisataa ennen ajanlaskumme alkua. Kuten kaikki aidot gnostiset symbolit, on tämä jäänyt ratkaisemattomaksi mysteeriksi vihkiytymättömille.

⁵⁷Kaiken sen ilkeän jälkeen, jota tällä ihmiskunnan evoluution symbolilla on harjoitettu, planeettahierarkia on katsonut sopivaksi ilmoittaa sen oikean tulkinnan.

⁵⁸Kolme ristiä gnostikkojen alttarilla oli tarkoitettu symboloimaan:

planeettahallitusta (keskiristi maailmanpelastajineen)
planeettahierarkia (katuvainen ryöväri)
ihmiskuntaa (katumaton ryöväri)

⁵⁹Toinen gnostinen symboli oli "eksynyt poika". Se symboloi sitä osaa ihmiskuntaa, joka "ikäväi saavansa palata takaisin isäinkotiin" (minätietoiseksi tulemista kausaaliverhossa kausaalimaailmassa).

⁶⁰Seuraavat Steinerin neljää evankeliumia koskevistä luennoista umpimähkään valitut otteet on tarkoitettu valistamaan esoteerikkoja steinerilaisen akashakronikan luotettavuudesta.

⁶¹Matteuksen evankeliumista käy ilmi, että "Zoroasteria suojeli Ahura Mazda, suuri aurinkohenki, joka oli yhtyvä maahan ja esiintyvä ihmiskunnan historiassa Kristuksena", että "Jeesus on Zarathustran inkarnaatio", ja että "Jeesuksen elämä on maanpäällisen elämän suurin tapahtuma".

⁶²Markuksen evankeliumissa Steiner paljastaa, että pakeneva nuorukainen (Mark. 14:51,52) ei ole ihminen vaan "Kristuksessa oleva kosminen perusaines, joka tästä käännekohdasta lähtien liitettiin impulssina maan evoluutioon". Sama nuorukainen istui myöhemmin haudan äärellä (Mark. 16:5,6), mikä osoittaa, että "kyseessä on kosminen tapahtuma".

⁶³"Luukaksen evankeliumi sisältää buddhismien varsinaisen henkisen substanssin", mutta "ylevämmässä muodossa". Buddhismin ilmenee uudessa hahmossa, "helppotajuisena yksinkertaisimmillekin älyille".

⁶⁴"Kun Kristus kirosi viikunapuun, symboloi se vanhan tiedonpuun korvaamista uudella puulla, jonka hedelmät ovat kypsyneet Golgatan mysteeristä."

⁶⁵Kristuksen ansiota on, että ihminen on vasta nyt alkanut tutkimaan fyysistä maailmaa.

⁶⁶Kristuksen ilmestyminen oppilailleen kuoleman jälkeen on Steinerille "todiste ylösnousemuksen totuudesta". Ilmeisesti hän ei tiennyt, että "ylösnousemus" oli muinaisten opettajien nimitys reinkarnaatiolle. Uudelleen synnyttään, kun vanhat inkarnaatioverhot ovat hajonneet ja minä tarvitsee uusia verhoja aktivoitakseen tajuntansa uudelleen alemmissa verhoissa, kunnes se on saavuttanut kyvyn aktivoitaa tajunnan yhä korkeammassa verhoissa.

⁶⁷Tietämättä, että planeettahierarkia valmistele maailmanopettajan (buddhisattvan) Christoksen esiintymistä fyysisessä hahmossa, Steiner selitti, että "on kohtuutonta puhua Kristuksesta samalla tavoin kuin buddhisattvoista..." "Pitäisi olla itsestään selvää, että kaiken puheen Kristuksen uudelleenruumiillistumisesta täytyy osoittautua mielettömäksi." "Kristus on maan henki ja maa on Kristuksen ruumis eli vaatetus." "Kristinusko ei lähde persoonallisesta opettajasta, vaan juuri Golgatan mysteeristä, maailmanhistoriallisesta tosiasiaista, kuolemasta ja ylösnousemuksesta."

⁶⁸Ja vielä lopuksi:

⁶⁹Ihminen löytää "suuren viisauden havaitessaan auringon henkisyiden, suuren aurinkoauran".

6.13 KOSMOS PLANEETTAHIERARKIAN ANTAMIEN TOSITIETOJEN MUKAAN

¹Seuraavat tosiasiat annetaan niille, joilla ei ole ennakkotietoa eri ainemaailmoista, jotka muodostavat kosmoksen:

- ²1–49 kosmiset atomimaailmat
- 43–49 aurinkokuntien atomimaailmat
- 46–49 planeettojen atomimaailmat.

³Aurinkokunnat muodostetaan seitsemästä alimmasta kosmisesta atomimaailmasta ja planeetat neljästä alimmasta atomimaailmasta. Kaikki korkeammat atomimaailmat lävistävät kaikki alemmat maailmat.

- ⁴1–42 muodostavat kuusi yhä korkeampaa jumaluuskuntien sarjaa
- 43 ja 44 kuudennen luomakunnan maailmat } planeettahierarkian
- 45 ja 46 viidennen luomakunnan maailmat } maailmat
- 47–49 neljän alimman luomakunnan maailmat (ihmisen maailmat)

⁵Aurinkokunnissa ja planeetoissa atomilajit ovat alkuperäisaine 42 molekyylimaailmalle (aggregaatiotilalle), kuudelle jokaisessa atomimaailmassa. Atomilajien jälkeen merkityt numerot merkitsevät molekyylimaailmoja.

⁶Seuraava taulukko viittaa ihmisen maailmoihin. Jokaisessa maailmassa ihmisellä on inkarnaation aikana maailmaa vastaavasta ainelajista muodostuva verho:

- ⁷49:5-7 "näkyvä" fyysinen maailma (organismi)
- 49:2-4 fyysinen eetterimaailma (organismien eetteriverho)
- 48:2-7 emotionaali- eli "astraali"-maailma (emotionaaliverho)
- 47:4-7 mentaalimaailma (mentaaliverho)
- 47:1-3 kausaalimaailma eli platoninen ideain maailma (kausaaliverho inhimillisine monadeineen)

⁸Kausaaliverho on ihmisen ainoa pysyvä verho, jonka sisään monadi aina sulkeutuu. Inkarnoituva olemus on kausaaliverho. Inkarnaation päättymisen ja alempien verhojen hajoamisen jälkeen monadi odottaa kausaaliverhossaan nukkuen tilaisuutta uuteen inkarnaatioon. Hankittuaan korkeimman kausaalisen tajunnan (47:1) ihminen siirtyy viidenteen luomakuntaan ja hankkii näiden maailmojen ainelajeista muodostuvat verhot.

⁹Kaikella aineella on tajuntaa (henkeä). Jokaisella molekyyli- ja atomilajilla on sille ominainen tajunnanlajinsa. Olemassaolon tarkoitus on monadien tajunnankehitys yhä korkeampien luomakuntien yhä korkeampien ainelajien tajunnassa.